

γκίνεμα τό, "Ηπ. (Μαργαρ.) γκίνιμα "Ηπ. ("Αγναντ. Κόνιτσ. Πλάκ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Έκ τοῦ ρ. γκινεύω.

Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, ὁ ὕπνος ἐνθ' ἄν.: Κούφιον γιὰ γίνιμα (ξενοδοχεῖον ὕπνου) Θεσσ. (Δρακότρ.) Συνών. γκίνος.

γκινεύω "Ηπ. (Μαργαρ.) γκινεύου "Ηπ. ("Αγναντ. Κόνιτσ. Πλάκ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Έκ τοῦ οὐσ. γκίνος.

Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, κοιμῶμαι ἐνθ' ἄν.: Ἡ κουδαρουμάννα γκινεῦ' (ὁ πρωτομάστορας κοιμᾶται) "Ηπ. (Κόνιτσ.) Γκινεύου 'ς τοὺ κούφιον, πὺν ραμπουτεύου (κοιμοῦμαι εἰς τὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐργάζομαι ὡς κτίστης) αὐτόθ. Διὸ ντένις δὲ γκινέφαμι (ντένις = ἡμέρας) Θεσσ. (Δρακότρ.) Δὲν τσουλίζου πόσις κουντές γκινέφα 'ς τοὺ κούφιον τ' θείου μ' (δὲν γνωρίζω πόσας ὥρας ἐκοιμήθην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ θείου μου) αὐτόθ.

γκίνια ἡ, σύνθηθ. γίνια πολλὰ.

Έκ τοῦ Γαλλ. *guigne* = κακοτυχία.

Ἀντίξοος περίστασις, ἀτυχία, ἰδίως ἐπὶ τυχερῶν παιγνίων σύνθηθ.: Εἶχε σήμερα μὰ γκίνια 'ς τὸ πόκερ, πὺν δὲν λέγεται! Εὐτυχῶς πὺν δὲν ἔχασε περισσότερα μὲ τέτοια φοβερὰ γκίνια. Αὐτὸς μὲ τέτοιες γκίνιες πάει ντουγροῦ γιὰ φαλλιμέντο σύνθηθ. Ἡῦραμι π'λλέλια, ἀμ' 'ὲ δὰ χτυπούσαμε, εἶχαμι γίνια ἐτξείν' τ'ν ἡμέρα Λέσβ. Συνών. ἀβόλεσι 1, ἀβόλεσι 1, ἀνακατω γύρσιμα 2, ἀναποδι 1, ἀστοχι 1, χασούρα.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. 'ς τ' Γκίνια "Ηπ. (Φιλιάτ.)

γκινίσι τό, "Ηπ. (Πάργ.) Πάτμ. — Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γινίσι "Ανδρ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) γκινίσι Θεσσ. Μακεδ. (Βλαστ. Ζουπάν. Σιάτ.) γκινίσι Μακεδ. (Χαλκιδ.) κινίσι "Ηπ. (Θεσπρωτ.) Πελοπν. (Βούρβουρ. κ.ά.) Σύμ. κ.ά. γινίσι Λεξ. Βλαστ. 323.

Έκ τοῦ Τουρκ. *geniş* = ρυκάνη.

Εἶδος ἐπιμήκους ξυλουργικῆς ρυκάνης μετὰ καμπύλης σμίλης, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται δι' αὐλακώσεις ξύλων ἐνθ' ἄν.: Τὸ γινίσι κάνει λούκια βαθιὰ καὶ ξέβαθα 'ς τὸ ξύλο "Ηπ. (Πάργ.) Συνών. γκινόσο 1.

γκινισιὰ ἡ, Λεξ. Δημητρ. γινισιὰ "Ανδρ.

Έκ τοῦ οὐσ. γκινίσι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιὰ.

1) Ἡ ἐπὶ ξύλου συρτὴ κίνησις τοῦ ἐργαλείου «γκινίσι» πρὸς κατασκευὴν αὐλακώσεως Λεξ. Δημητρ. 2) Ἡ κατὰ μῆκος σανίδος γλυφομένη αὐλαξ, διὰ τὰ προσαρμολογῆ εἰς αὐτὴν τὸ ἀντιστοιχοῦν ἐξέχον τμήμα ἄλλου ξύλου "Ανδρ.

γκίνος ὁ, "Ηπ. (Μαργαρ.) γκίνους "Ηπ. (Κόνιτσ.) Θεσσ. (Δρακότρ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, ὁ ὕπνος ἐνθ' ἄν. Συνών. γκίνεμα.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκίνους "Ηπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. (Ἀλμυρ.)

γκινόσος ὁ, Εὔβ. (Κάρυστ.) "Ηπ. (Πάργ.) — Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γινόσος Κύθηρ. γκινόσους Μακεδ. (Βλάστ. Ζουπάν. Χαλκιδ.) Προπ. (Πέραμ.) γκινόσο τό, Πελοπν. (Βούρβουρ.) — Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. Θεσσ. γκιν-νόσο Νίσυρ. γινότσο "Ανδρ. κινόσο Λεξ. Βλαστ. 323 γκινούσο "Ηπ. (Θεσπρωτ.)

Έκ τοῦ Ἰταλ. *ginoccio* = ξύλινον ἢ μεταλλικὸν ἀρθρωτὸν ἐργαλεῖον. Πβ. *ginocchietto* = ξυλουργικὸν ἐργαλεῖον.

1) Γκινίσι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Φέρε μου τὸ γκινόσο, νὰ φτεμάξω πατοῦρες Εὔβ. (Κάρυστ.) Ἡ γκινόσους εἶν' ρουκάβ' γιὰ πατοῦρις Προπ. (Πέραμ.) 2) Ξυλουργικὸν ἐργαλεῖον πρὸς καμπύλωσιν τῶνγωνίων σανίδος Μακεδ. (Χαλκιδ.) κ.ά.

γκιντῆς ὁ, Εὔβ. (Κάρυστ.) "Ηπ. (Κόνιτσ.) Πελοπν. (Δάρα Ἀρκαδ.) — Λεξ. Λεγρ. Μπριγκ. γκιντῆς "Ηπ. (Ζαγόρ.) γιντῆς Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἡλ. Λιγούρ.) Στερελλ. (Τριχων.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *gidi* = ἐπιφώνημα μομφῆς. Πβ. τύπ. γκιδῆς παρὰ Σομ.

Ἀνθρωπος πολὺ κακός, παλιάνθρωπος "Ηπ. (Ζαγόρ. Κόνιτσ.) Πελοπν. (Αἰγιάλ. Δάρα Ἀρκαδ. Ἡλ.) Στερελλ. (Τριχων.) κ.ά.—Λεξ. Μπριγκ. Λεγρ.: Βρὲ τὸν γιντῆ νὰ μᾶς γελάσῃ! Αἰγιάλ. Ποῦ θὰ μοῦ πᾶς, γιντῆ, δὲ θὰ σὲ πιάσω! αὐτόθ. β) Ὁ διάβολος Εὔβ. (Κάρυστ.) "Ηπ. (Κόνιτσ.) Πελοπν. (Δάρα Ἀρκαδ. Λιγούρ.): Θὰ σὲ πάρῃ ὁ γκιντῆς Δάρα Ἀρκαδ.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκιντῆς Προπ. (Πάνορμ.)

γκιντι ἐπιφών. "Ηπ. (Κόνιτσ. Κουκούλ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Βλάστ.)—Μακρυγ. Ἀπομν. 2, 277 *gidi* "Ηπ. (Ἰωάνν.) κιντι Εὔβ. ("Ακρ. Ψαχν. κ.ά.) "Ηπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κιντι Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κυδων. Λῆμν. τσιντι Σκῆρ. κιντι Σύμ. γιντι Πελοπν. (Ἡλ. Τριφυλ.) γιντι Μέγαρ. γκίτε "Ηπ. (Ζαγόρ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *gidi*.

Ἐπιφώνημα ἐπιτιμητικὸν ἐνθ' ἄν.: Ἀχ! γκιντι 'ουρσούσ'—κου τί μῶκανις! "Ηπ. (Κουκούλ.) Γιατί βάρισις τοῦ πιδι διόουλι *gidi* "Ηπ. (Ἰωάνν.) Γκιντι γιουφτόπλασμα τ' διαόλ' Μακεδ. (Βλάστ.) Κιντι λέρα, παλιόπιδου, πῆις 'ς τοὺν κῆπον κὶ μῶφαῖς τὰ μῆλα Στερελλ. (Αἰτωλ.) Κιντι ζαγάρια, σὰ σᾶς σ'λλάβον, θὰ ἰδῇτ' ἀποὺ τί μαλλι κρατειέτ' ἡ σκούφια μ' αὐτόθ. Κιντι, μασκαρᾶ ἀχόρταγ'! αὐτόθ. Ἀι 'ς τοὺν ἀγύρ' στον, κιντι κάθαρμα τ' κιατᾶ! Εὔβ. ("Ακρ.) Τσακίς' ἀπουδῶ, κιντι βρωμα τ' κιατᾶ! Εὔβ. (Ψαχν.) Κιντι, παλιόθρονπι, κιντι-κιντι! Κυδων. Κιντι, κουφουθιρ' σμένι! Λῆμν. Τσιντι, χαμῆν', π' θέλ'ς νὰ μᾶς κοροϊδέψῃς Σκῆρ. Γκίτε, καλόγερε, γκίτε, κλέφτη! "Ηπ. Γκιντι, γουρομύτη, μὲ τὰ παιδιὰ παίζεις; Μακρυγ., ἐνθ' ἄν.

γκιό ἐπιφών. κλητικόν, ἐνιαχ. γιό Κρήτ. (Σητ. κ.ά.)

Λέξις πεποιημένη.

Ἐπιφώνημα εἰς τὰς αἰγας, διὰ τὰ σταθοῦν ἢ νὰ μὴ βλάψουν ἄγρον, δένδρον κ.τ.τ. Πβ. γκιδός.

γκιογκιό τό, ἐνιαχ. γιογιό Κρήτ. (Μεραμβ. κ.ά.)

Έκ τοῦ ἐπιφών. γκιδό, παιδικὴ λ.

Ἡ αἶξ: Νά, γιογιό, νά!

